

Full diocesà

13 de març del 2016

p5 —Presentat a Vic el llibre sobre Torras i Bages

p6 i p7 —El Papa ens proposa un examen de consciència

Enviats a reconciliar

Aquest és el lema del Dia del Seminari que se celebra avui diumenge, per no fer-lo coincidir amb la festivitat del Diumenge de Rams.

En aquest Any Sant de la Misericòrdia, estem experimentant més que mai com el Senyor ens ofereix, com a do, el seu amor que perdona, reconcilia i suscita en nosaltres de nou l'esperança. És un amor que converteix els cors i dona la pau. Quanta necessitat té el món de comprendre i acollir la misericòrdia de Déu! Un món massa vegades ferit per la sospita, el ressentiment, la injustícia i la venjança.

No en tenim cap dubte: el món té necessitat dels preveres, mi-

nistres de la misericòrdia. Homes enviats a guarir una humanitat trencada. A aixecar la humanitat caiguda. Perquè l'Església, que és mare, no es resigna només a acompanyar el dolor del món. Sinó que vol anar a l'arrel, a la causa d'aquest dolor, i amb la capacitat redemptora de Jesucrist, fer homes i dones nous.

Tant de bo que el Dia del Seminari ens serveixi per a ser més conscients, amb la nostra pregària i ajuda, de la necessitat urgent de vocacions sacerdotals per al Poble de Déu. Oferim també la nostra oració pels sacerdots, agraint a Déu el do dels sacerdots, perquè siguin instrument de la seva misericòrdia en enviar-los a reconciliar, posant a les seves mans la gràcia del perdó.

«Jesús s'alçà i digué a la dona: On són? Ningú no t'ha condemnat?»

Diümenge V de quaresma / Cicle C

Lectura del llibre d'Isaïes

El Senyor, el qui obrí enmig del mar un camí, una ruta enmig de l'aigua impetuosa, el qui féu sortir per a la batalla carros i cavalls, guerrers valents i fornits i tots caigueren, no s'aixecaren mai més, s'apagaren com un ble consumit, ara diu això: «No recordeu més els temps passats, no penseu més en les coses antigues; estic a punt de fer una cosa nova que ja comença a néixer, no us n'adoneu? Pel desert faré que hi passi un camí, que corrin rius per la solitud, els animals feréstecs, xacals i estruços em glorificaran en veure que poso aigua en el desert, que abunden els rius en la solitud perquè begui el meu poble, que jo m'he escollit. Aquest poble que m'he configurat proclamarà la meua lloança.» (43,16-21)

Salm responsorial

És magnífic el que el Senyor fa a favor nostre, amb quin goig ho celebrem!
(Salm 125)

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Filipis

Germans, tots els avantatges que jo pogués tenir els considero desavantatjats comparats amb el valor que té poder conèixer Jesucrist, el meu Senyor. Per ell m'he vingut a perdre tot avantatge i a considerar-lo escòria a canvi de guanyar Crist i veure'm incorporat a ell. Ni tan sols sóc just gràcies a una justícia meua guanyada perquè he observat la Llei, sinó gràcies a aquella justícia que Déu dóna als creients. El meu desig és conèixer Crist i experimentar el poder de la seva resurrecció, compartir la seva passió i configurar-me a la seva mort, per poder arribar finalment a ressuscitar d'entre els morts. No vull pas dir amb això que ja he obtingut aquella plenitud que busco; corro amb l'esperança d'apoderar-me'n; puc fer-ho, ja que Jesucrist s'apoderà de mi. Germans, no m'imagino pas haver-me'n apoderat; el que faig és oblidar-me dels avantatges que he deixat enrere i llançar-me tot jo cap allò que tinc al davant; corro cap a la meta per guanyar el premi de la cursa que Déu ha convocat allà dalt en Jesucrist.
(3,8-14)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a la muntanya de les Oliveres i l'endemà de bon matí es presentà de nou al temple. Tothom acudia al seu entorn, i ell, assegut, els ensenyava. Els mestres de la Llei i els fariseus li portaren una dona que havia estat sorpresa cometent adulteri. La posaren al mig i li digueren: «Mestre, aquesta dona ha estat sorpresa en el moment de cometre adulteri. Moisès en la Llei ens ordenà d'apedregar-les, aquestes dones. I vós, què hi dieu?» Li feien aquesta pregunta insidiosament, buscant un pretext per acusar-lo. Però Jesús s'ajupí i s'entretenia dibuixant a terra amb el dit. Ells continuaren insistint amb la seva pregunta. Llavors Jesús alçà el cap i els digué: «Aquell de vosaltres que no tingui cap pecat que comenci a tirar pedres.» Després s'ajupí i continuà dibuixant a terra. Ells, quan van sentir això, s'anaren retirant l'un darrere l'altre, començant pels més vells. Jesús es quedà sol, i la dona era allà al mig. Jesús alçà el cap i digué a la dona: «On són? Ningú no t'ha condemnat?» Ella contestà: «Ningú, Senyor.» Jesús digué: «Tampoc jo et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.» (8,1-11)

«Tampoc jo no et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més»

Mirades

Josep Molist i Rifà, prev.

En la litúrgia romana tradicional, aquest seria el primer diumenge de Passió. Es cobrien les creus del temple. En el clima celebratiu s'hi podia palpar la mirada entristida dels deixebles que acompanyen el Mestre en el camí cap al Calvari.

El textos bíblics que prescriu el leccionari hodiern ens ofereixen tres mirades. La primera, la del profeta i el salmista. Mirada confiada que espera veure sorgir rius d'aigua enmig de la solitud del Nègueb, el desert del sud. És una mirada que somnia i anhela benestar. Prefiguració del baptisme, que ha de vivificar la humanitat assedegada.

La segona mirada és la de l'Apòstol. La trobem en la retrospectiva del seu relat autobiogràfic, escrit vint anys després d'aquell moment d'il·luminació, quan anava adelerat cap a Damasc. Pau, convençut d'haver trobat el principi i fonament de la seva vida, espera i desitja arribar a la plenitud de la comunió amb Jesucrist, a qui estima sense reserves. És la mirada apassionada d'un home lliure tocat pel do de la gràcia.

La tercera és la mirada de Jesús. L'escenari són els atris del temple. Els mestres de la Llei i els fariseus de mirada insidiosa i lasciva pretenen portar el jutge a judici. En ocasió d'un aldarull del qual no se'ns expliquen detalls, havent enxampat una noia però no pas l'home amb qui jeia, els buscadors de raons pretenen comprometre Jesús implicant-lo en un judici popular en què, segons la norma legal escrita en Dt 17,7, els testimonis del pecat n'havien de ser els primers justiciers. Cap d'ells, però, no podrà emetre el judici de Déu, sinó solament Jesús, perquè és l'únic que no té pecat. I Jesús la mirà amb tendresa.

La imatge

Jesús i la dona adúltera (1532).
Lucas Cranach el Vell. **Museum of Fine Arts (Budapest).**

Jesús amb agudesa salva la dona adúltera. No la disculpa, fent veure que està bé el que està malament. Perdona perquè coneix el Pare; salva perquè estima; corregeix sense ferir perquè respecta; responsabilitza i dóna confiança perquè veu en l'altre una persona. A nosaltres, pecadors, Jesucrist continua oferint-nos aquest mateix tracte.

Agenda

Lit. hores: Setmana I

14 dilluns

—Santa Matilde, religiosa (*968)
Daniel 13,1-9.15-17.19-30.33-62 /
Salm 22 / Joan 8,12-20

15 dimarts

—Santa Madrona, màrtir(s.X)
Nombres 21,4-9 / Salm 101 /
Joan 8,21-30

16 dimecres

—Sant Heribert, bisbe (970-1021)
—Santa Eusèbia, religiosa (*680)
Daniel 3,14-20.91-92.95 / Salm
Daniel 3,52.53.54.55.56 /
Joan 8,31-42

17 dijous

—Sant Patrici bisbe (372-460)
Gènesi 17,3-9 / Salm 104 /
Joan 8,51-59

18 divendres

—Sant Ciril de Jerusalem, bisbe i
doctor de l'Església (315-386)
—Sant Salvador d'Horta, religiós
(1520-1567)
Jeremies 20,10-13 / Salm 17 /
Joan 10,31-42

19 dissabte

—Sant Josep, espòs de la Verge Maria
2 Samuel 7,4-5a.12-14a,19 / Salm
88 / Romans 4,13,16-18,22 / Mateu
1,16,18-21,24a

20 diumenge de Rams / Cicle C

—Santa Teodòsia, màrtir (*307)
Abans de la processó: Lluc 19,28-40.
Missa Isaïes 50,4-7 / Salm 21 / Fili-
pencs 2,6-11 / Lluc 22,14-,23,56

Ruta pel Ter-Collsacabra sota el sol de tardor

Joan Casas i Griera, prev.

Sant Marcel de Saderra

La tardor hi feia el millor somriure. Sol i roures trencats de color.

Església plena, assajant cants de fe, fou la rebuda agradable al Pastor. Bonica participació. Homilia de Tots Sants centrada en les Benaurances i en el Pla Diocesà de Pastoral. S'acabà al cementiri situat darrere la sagristia. Absolta pels difunts i pregària de les famílies, amb els menuts penjant flors als nínxols.

Vinyoles d'Orís

La gent rebia el senyor bisbe a la porta de l'església. El senyor vicari, Mn. Florenci Gras, que cuida aquestes parròquies, posava les coses a punt. La coral cantà molt dignament omplint la celebració de la missa estacional. Pregària recollida. To familiar en l'homilia.

Sant Vicenç de Torelló

El dia 8 de novembre el bisbe arribava a la ben restaurada església romànica. Mn. Anselm Musafiri ens saludava a peu d'altar. Un bon grup de gent participava en la missa estacional. Bonica homilia, exhortant a evangelitzar amb generositat, a imitació de la pobra viuda que donà «tot el que tenia per a viure». Agraïments i salutacions finals amb pisolabis familiar. Signatura dels llibres a la rectoria i ràpid comiat.

Montserrat (Torelló)

S'hi arribà el mateix dia, uns minuts abans del migdia. S'administrà el sagrament de la confirmació a un nigerià de quaranta anys, que en el seu moment fou acollit per Càritas. Bonic exemple de l'eficàcia integradora de la Càritas tolleonenca. La celebració fou llúida, amb els qui l'apadrinaven, col·legues africans i la magnífica coral parroquial que solemnitzava l'acte. Agraïments, fotos i dinar popular al Centre Cívic i comiat amical. Finalment, el bisbe anà a saludar la comunitat de Missioneres dels Sagrats Cors de Jesús i Maria.

Sant Martí Sescorts

Era el dia 11 de novembre i fou encertat de fer coincidir la visita pastoral amb la festa major. Es féu el ple. Concelebració amb el rector, Mn. Pere Oliva, i el vicari, Mn. Paul Badibanga. Fervorosa homilia. L'eixint de missa fou es-

plendorós sota el sol de tardor. Es va poder parlar amb tothom i fer un comiat amical.

Sant Pau (Manlleu)

Era el dia 21 de novembre, missa vespertina. El bisbe, acompanyat de Mn. Jordi Vila i del diaca Mn. Jaime Noriega. La missa estacional, cantada i participada. Amb els nens al davant de l'altar semicircular. Glossa dels textos de Crist Rei. Entronització de la Bíblia de la comunitat «en un lloc assequible perquè tothom la pugui consultar».

Armènia
Del 2 al 12 de juliol de 2016

Els viatges del museu

El Museu Episcopal de Vic et proposa descobrir Armènia, un país desconegut, molt interessant i amb un ampli patrimoni cultural. Segons la tradició bíblica, Armènia és on Noé va desembarcar l'Arca. En aquest viatge descobrirem els encants d'Erevan, els monestirs de Iker Vihar, Noravank o Goshavank, la catedral de Mayr Tachor o el poble Noraduz.

Després de la commemoració del centenari del genocidi armeni, el viatge vol acastar-se a dos dels vigatans que més el van denunciar: el bisbe Josep Margodes i l'escriptora Maria Àngels Anglada.

Consulteu programari complet del viatge a www.museuepiscopalvic.cat
Informació i inscripcions a 938 869 360 o a info@ruth@museuepiscopalvic.com

Ruth Travel **Mev**

Presentat públicament el llibre «Torras i Bages. Home de l'eternitat»

Redacció

El dimecres dia 2 de març es va presentar el llibre *Torras i Bages. Home de l'eternitat. 1846-1916*, commemoratiu del centenari de la mort d'aquest bisbe i que ha estat editat pel bisbat de Vic. Es va presentar en un acte solemne a la Sala de Sínodes del Palau Episcopal, amb la presència de Mons. Romà Casanova, la delegada de la Generalitat de Catalunya, Sra. Laura Vilagrà, i altres autoritats, a més de tres autors del llibre: fra Valentí Serra, Mn. Ramon Corts i el Sr. Xavier Baró, a més de la coordinadora del llibre, Dra. Marta Crispí.

A l'acte hi va participar un centenar de persones, les quals han pogut sentir les diverses opinions i pensa-

ments que engloben el llegat de Torras i Bages. Mons Romà Casanova va afirmar: «El títol del llibre “home de l'eternitat” evoca el que ja Torras i Bages deia: “Els sants són els homes de l'eternitat”... de manera que amb aquest títol volem remarcar, sens dubte, la seva santedat. Torras i Bages el destacaria com una persona d'una sola peça, perquè era íntegre i de gran fermesa. Era persona de caritat, com va fer palès durant tota la seva vida. A més, tot i considerar-se un intel·lectual, ell sempre es definia com una persona.»

On es pot trobar el llibre?

Encàrrecs a la llibreria diocesana, amb seu al Seminari de Vic, i al Casal de l'Església de Manresa (tel. 938 861 555), al despatx interparroquial d'Igualada (tel. 938 050 813) i a la llibreria Claret de Barcelona.

Pròxim acte

Conferència «Fe i raó», amb Francesc Torralba i David Jou i com a moderadora la Dra. Carme Sanmartí, acte organitzat conjuntament amb la Universitat de Vic. Serà el dijous 17 de març de 12 a 14 h a l'aula magna del campus Torre dels Frares de la UVic. Acte gratuït i obert a tots els públics.

Deixa't canviar per la misericòrdia de Déu!

Del 14 al 18 de març, a les 19'30h, a la Catedral de Vic

Predicació dels Missioners de la Misericòrdia, enviats pel Sant Pare.

Any Jubilar de la Misericòrdia

13.03.2016 (10-13H)

**Portes
Obertes al
Seminari Vic**

seminarivic.cat
@seminarivic

Les 30 preguntes proposades pel Papa per a preparar-nos per a la confessió

Redacció

En la Quaresma 2015, el papa Francesc va obsequiar els fidels a la plaça de Sant Pere amb un fullet especial titulat «Custodia el cor», que va ser lliurat per diversos indigents de Roma i que té una sèrie d'importants recursos per al camí de conversió cap a la Setmana Santa.

Entre els diferents recursos plantejats pel Sant Pare hi ha un examen de consciència de trenta preguntes per a fer una bona confessió, així com una breu explicació sobre les raons per a acudir al sagrament.

A la pregunta per què confessar-se?, el fullet contesta: «Perquè som pecadores! És a dir, pensem i actuem de manera contrària a l'Evangelí. Qui diu que no té sense pecat és un mentider o un cec. En el sagrament, Déu Pare perdona els qui, havent negat la seva condició de fills, es confessen dels seus pecats i reconeixen la misericòrdia de Déu.»

Per a confessar-se, prossegueix el text, és necessari co-

mençar escoltant la veu de Déu seguit de l'examen de consciència, el penediment i el propòsit d'esmena, la invocació de la misericòrdia divina que se'ns concedeix gratuïtament mitjançant l'absolució, la confessió dels pecats al sacerdot, la satisfacció o compliment de la penitència imposada i, finalment, la lloança a Déu per mitjà d'una vida renovada.

En relació a Déu

- Solament em dirigeixo a Déu en cas de necessitat?
- Participo regularment en la missa els diumenges i dies de festa?
- Començo i acabo la meva jornada amb l'oració?
- ¿He blasfemat el nom de Déu, de la Verge, dels sants?
- M'he avergonyit de manifestar-me com a catòlic?
- Què faig per créixer espiritualment, com ho faig, quan ho faig?
- Em rebel·lo contra els dissenys de Déu?
- Pretenc que ell faci la meva voluntat?

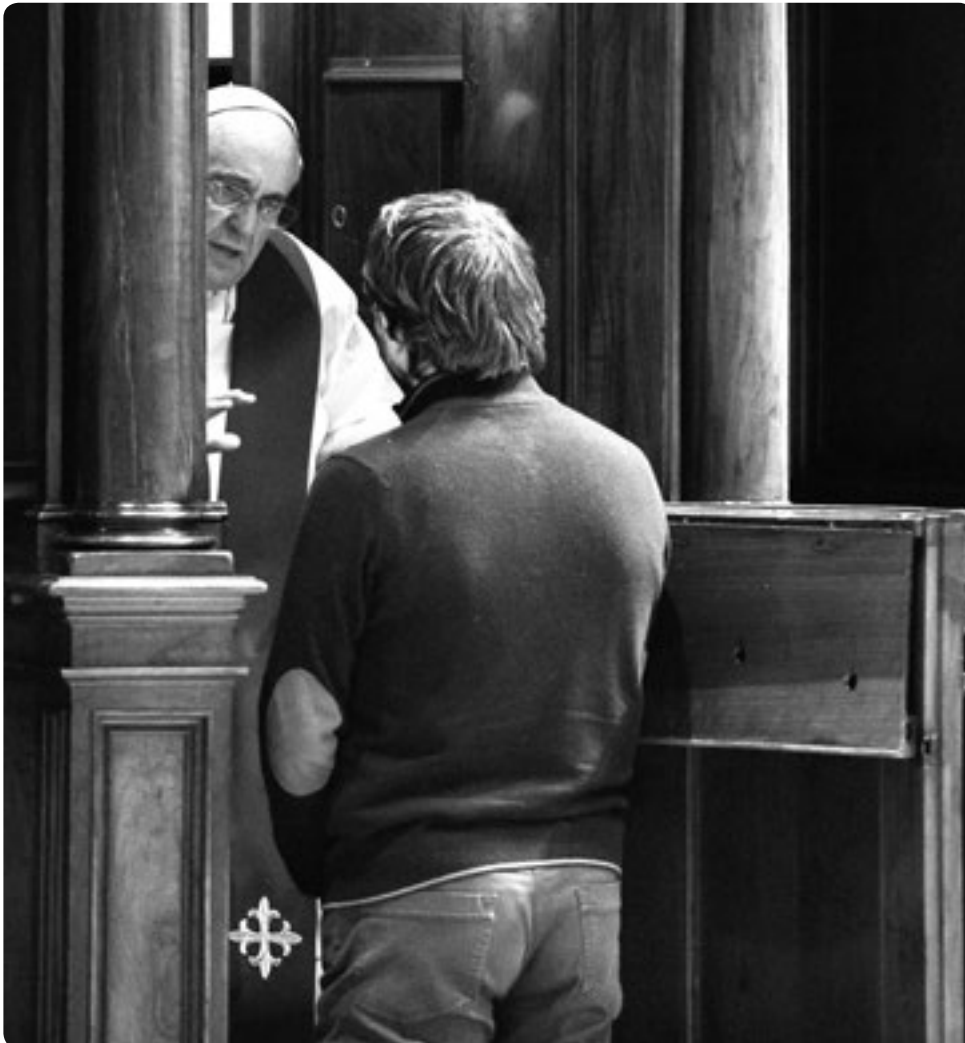
En relació als altres

- ¿Sé perdonar, tinc comprensió, ajudo el meu proïsme?
- Jutjo sense pietat tant de pensament com de paraula?
- ¿He calumniat, robat, menyspreat els humils i els indefensos?
- ¿Sóc envejós, colèric o parcial?
- ¿M'avergonyeixo de la carn dels meus germans, em preocupo dels pobres i dels malalts?
- Sóc honest i just amb tothom o alimento la cultura del rebuig?
- Incito els altres a fer el mal?
- Observo la moral conjugal i familiar ensenyada per l'Evangeli?
- Com compleixo la meva responsabilitat de l'educació dels meus fills?
- Honro els meus pares?

- He rebutjat la vida recentment concebuda?
- He col·laborat a fer-ho?
- Respecto el medi ambient?

En relació a mi mateix

- Sóc una mica mundà i poc creient?
- ¿Menjo, bec, fumo o em diverteixo en excés?
- ¿Em preocupo massa de la meva salut física, dels meus béns?
- Com utilitzo el meu temps?
- Sóc mandrós?
- M'agrada ser servit?
- ¿Estimo i cultivo la puresa de cor, de pensaments, d'accions?
- ¿Nodreixo venjances, alimento rancors?
- ¿Sóc misericordiós, humil i constructor de pau?

El llibre

Experiencia religiosa y fe

Romano Guardini

Des de molt jove, Guardini es va proposar elaborar un mètode adequat a la transmissió de la fe cristiana als seus contemporanis i als joves desconcertats per un entorn convuls. A aquesta tasca va consagrar els seus grans dots i una voluntat a prova de sacrificis. Per això el tema de la fe és un dels seus predilectes. «Sobre la vida de la fe», «Coneixement de la fe», «Existència creient», «Solament qui coneix Déu coneix l'home»... són algunes de les obres dedicades a descriure l'experiència creient. En aquest llibre s'agrupen diversos escrits relatius a la fe. En els primers l'autor intenta meditar el que haurà estat l'experiència religiosa en les albors de la història de les religions. Amb fina sensibilitat ens ajuda a experimentar els primers batecs del sentiment religiós en contemplar la naturalesa i els seus sorprenents fenòmens de llum i ombres, primavera i hivern, dia i nit...

Glossa

Seminari, present i futur

Romà Casanova, bisbe de Vic

El Dia del Seminari torna a trucar a la porta de la nostra generositat. Ben a prop de la festa de Sant Josep, tornem a posar la nostra mirada en la realitat del nostre Seminari Diocesà. Certament que no em refereixo a l'edifici del Seminari, encara que, com a diòcesi hereva del nostre passat, tenim el deure de vetllar perquè aquest edifici es mantingui en les millors condicions possibles, a fi que pugui, en el temps oportú, ser la seu on visquin i es formin els nostres seminaristes. Em refereixo, doncs, als nostres seminaristes que es formen en el Seminari Interdiocesà. La necessitat del nostre ajut econòmic no és pas menor. Hem de ser tots conscients que donar suport a un seminarista ara és una aposta de futur per al bé de les nostres parròquies.

Hem d'agrair el do dels cinc seminaristes que tenim aquest curs. Si sempre cada vocació de servei és un do, en aquests moments, en què el nombre és més reduït, la nostra acció de gràcies al Senyor ha de ser més gran encara. Tots i cada un d'ells és un do. Vénen de realitats distintes, amb més o menys dificultats per a donar resposta a la crida del Senyor; però en tots ells hi ha un desig d'escoltar més i més el Senyor i donar-li resposta fidel i generosa. D'ací neix el nostre compromís de pregar per ells, perquè no deixin mai de seguir ben de prop el Senyor.

En aquest Any de la Misericòrdia és bo de mirar un aspecte molt important del ministeri sacerdotal, que no és pas ni menor ni accidental. El sacerdot ha de viure el ministeri de la reconciliació, ha de ser ministre de la misericòrdia, sabent que ho fa en persona de Crist. El ministeri sacerdotal té en l'exercici del ministeri de la misericòrdia una clau fonamental per a poder ser mitjancer del perdó alliberador i de la pau constructora. Quantes vides no es refan en el sagrament de la reconciliació! Quantes vides trobarien la resposta als neguits i les pors que habiten en el seu cor si sabessin de l'eficàcia de la misericòrdia guaridora!

Hem d'agrair el do dels cinc seminaristes que tenim aquest curs

Als seminaristes se'ls demana en el temps de formació deixar-se fer per Déu. Treballar el seu cor, deixant que la misericòrdia alliberi i guareixi, és una tasca ineludible. Sense una pràctica freqüent de la confessió i la direcció espiritual, un seminarista no podrà deixar-se fer per Déu i no experimentarà la font de la misericòrdia amb el perdó per mans del ministre de l'Església. Un present viscut amb intensitat prepara el futur del seu ministeri sacerdotal.

